

AYBERK'İN KILIÇLA İMTİHANI

Çok eski zamanlarda bir oba varmış. Bu obanın başında Hasan Çavuş bulunurmuş. Hasan Çavuş'un hanımı Akbergü bir zaman gelmiş ve bir oğlan doğurmuş. Oğluna "güçlü, sağlam" anlamında AYBERK adını vermişler. Ayberk doğar doğmaz dedesi ona bir kılıç hediye etmek istemiş ve bebeğin üzerine kılıcı koymuş. Bir de ne görsünler? O sürekli ağlayan bebek, kılıç üzerine konulur konulmaz ağlamasını kesmiş. O gün anlamışlar ki kılıçla sesi kesilen Ayberk, bundan sonra herkesin sesini kesecek.

Günler günleri, haftalar haftaları, aylar ayları kovalamış ve yıllar geçmiş. Ayberk büyümüş, genç ve yağız bir delikanlı olmuş. Avlara çıkarken;

-Hey nefes alan doğa,

Bana veresin bir boğa

Vermezsen ki kılıcım var

Demeye yok gerek, ses gider kalır boğa

diyerek etrafa seslenirmiş. Sonunda da çıktığı avdan istediği avı alıp dönermiş obasına. Oba bireyleri, Ayberk avdan gelince alkış tutar;

-Hey yağız delikanlı!

Ne gözün karaymış, bakışların can alıcı

Sesler gider sen gelirsin

diye Ayberk'i selamlarlarmış. Artık herkes Ayberk'in efsane güçlerini konuşur olmuş ve başka oba halkından bir delikanlının kulağına bu konuşmalar gitmiş. "Artık biri ona haddini bildirmeli" diye düşünmüş. Aklına o ara meydan okumak gelmiş. Çıkmış Ayberk'in karşına o heybetli, akıllı olan Gürbüz;

-Gürbüz gelir, her yer şenlenir,

Eğer sana dersini vermezsem

Herkes hüzünlenir.

Sen bu masaldan uyanmalısın

Herkesi kandıramazsın.

Eğer gücüne inancın varsa gel,
Meydan okumama karşılık ver de
Seni susturduğumu herkes görsün

diye Ayberk'e meydan okumuş. Obalar hemen ertesi gün buluşmuşlar. Obaların birinden beklenen şeydu: Ayberk meşhur kılıcı ile her yeri, herkesi etkisi altına alacak ve herkes sus pus olacak. Diğer obadan olan Gürbüz'den beklenen ise bunun aksini yaparak Ayberk'i alt edecek.

Gürbüz ve Ayberk için gün başlamış ve tüm nesnelere, av hayvanları meydana toplanmış. İlk olarak Ayberk giriş yapmış meydandakilere:

-Ben Ayberk duyarsınız
Gelirim susarsınız
Bir delikanlı çıkmış karşıma
Meydan okumuş bana
Ben ve kılıcım durur muyum?
Gürbüz'e ağzının payını vereceğiz.

Arkasına bakmadan, gidecek buralardan.

diyerek meydana yürümeye başlamış, yaklaştığı her nesne düşmüş kırılmış Ayberk ve kılıcının heybetinden. Av hayvanları da biliyormuş ya Ayberk'in ününü. Ayberk'i görür görmez sus pus olmuşlar, yere düşüp bayılmışlar. Bunu gören Gürbüz içinden "az sonra görürüz marifetini Ayberk" dercesine bakışlar atmış etrafına. Gürbüz'ün oba halkı ise korkar olmuşlar, "vazgeç" der gibi bakmışlar Gürbüz'e. Hiç vazgeçer mi akli selim Gürbüz, başlamış işe koyulmaya;

-Ben Gürbüz bilirsiniz,
Bilgeliğimle savaşım
Sağ olasın Ayberk
Meydan okudum, geldin
Marifetlerini sergiledin.

Sıra geldi bana,

Gör duy benim bilgeliğimi

Aklımla seni alt ederim

Kılıcında değil marifet, sendedir bilesin

Bu serüven böyle sürmüş ama ben bitiririm.

O sırada Gürbüz görevlilerden kafesleri getirmesini istemiş.

On kadar kafes

İçinde bülbüller enfes.

“Ne olacak, o küçük hayvanlar mı beni alt edecek” diye aşağılayıcı bir bakışla Gürbüz’e dönmüş Ayberk. Gürbüz: “ Hadi Ayberk, madem marifetin kılıcınla her şeyi susturmak, bu bülbülleri de sustur. Susarsa alıp başımı gideceğim, bir daha karşına çıkmayacağım” demiş.

Ayberk almış kılıcı eline,

Çıkarmış göğe, sallamış sağa sola.

Bülbüller daha da ötmüş ,ötmüş ötmüş...Ayberk sinirlenmez mi? Daha da vurmuş kafeslere. Bülbüller iyice şakımış, gelmiş dile:

-Ey Ayberk!

Sen kılıcını bilirsin de, biz de bülbülüz.

Susturmaz bizi senin bir kılıcın

Burada biter senin de saltanatın.

Ayberk ilk defa güçsüz hissetmiş kendini ve başlamış ağlamaya. Gürbüz Ayberk’e güzel bir ders vermiş olmanın gururuyla devam etmiş sözlerine;

-Eee Ayberk!

Bitmez mi sandın bu saltanatın

Sadece seni yücelttiler ataların

Ama geldin bir gence tosladın.

Neymiş Ayberk?

Akıl akıldan üstünmüş,

Akıl bir kılıcı bile yere düşürmüştü.

Benim bu sözlerim de kulağına bir küpe

Var git artık obana ellerin cebinde.

Ayberk bütün bu olanlardan sonra arkasına bile bakmadan obasına doğru yol almış ve artık anlamış. Gürbüz ile yaşadıklarından ders alarak; elinde kılıç olmadan, kılıcın gücüne sığınmadan aklını kullanarak yaşamaya devam etmiş. Bu serüven de burada bitmiş.

SON

RANA ZÜMRA DİNCER

MERSİN ULUSLARARASI LİMAN İLKOKULU

3/A SINIFI

TOROSLAR